De astăzi într-un an

De astăzi într-un an

Rao, un hindus din India, a ascultat de mai multe ori vestirea Evangheliei. De fiecare dată spunea:

- Tot ce am auzit este adevărat şi corect.

- Dar de ce nu vrei să crezi şi să devii un creştin? îl întrebă misionarul.

- Voi cugeta asupra acestui lucru, răspunse Rao. Isus a fost, desigur, un om bun, un om mare şi, cu siguranţă, Fiul lui Dumnezeu. Religia ta este adevărata religie şi este posibil să mă pocăiesc, dar este nevoie de timp pentru aceasta, de mult timp.

Timpul a trecut. Misionarul i-a spus lui Rao că timpul este preţios şi că este periculos să amâne mereu întoarcerea la Dumnezeu.

- Nu-mi mai spune acest lucru, îi spuse supărat Rao. Eu am destul timp, niciodată nu fac ceva în grabă. Dumnezeu este îndurător şi milos; El nu va avea, desigur, nimic împotrivă, dacă voi cugeta mai adânc asupra acestei probleme; El nu face nimic pripit.

Din nou a trecut câtva timp. Într-o noapte a venit un sol la misionar cu vestea că Rao s-a îmbolnăvit şi cu rugămintea să-l viziteze. „Dar repede, repede“, a stăruit Rao prin mesagerul său, „timpul este preţios.“ Misionarul a plecat spre casa lui Rao, care zăcea palid, plin de frică.

- Dă-mi ceva care să mă facă sănătos! se rugă Rao. Scumpul meu misionar, ajută-mă! Nu vreau să mor acum.

- Viaţa şi moartea sunt în mâna lui Dumnezeu, a răspuns misionarul, care era şi medic. Voi face tot ce voi putea pentru a te ajuta. Dar izbânda este la Domnul, nu la mine.

Hindusul l-a privit cu teamă şi a zis:

- Vreau să trăiesc, nu să mor, se bocea el.

Medicul a rugat pe unul dintre cei prezenţi să meargă cu el acasă pentru a-i da medicamente pentru Rao. În timp ce se ruga pentru sărmanul păgân, îi veni o idee: umplu o sticlă, scrise un bilet şi îl lipi pe sticlă. Apoi dădu solului sticla, ca s-o ducă lui Rao. Pe bilet scria: „A se lua pentru prima dată o lingură plină de astăzi într-un an.“

- De astăzi într-un an! strigă Rao şi mâinile lui căzură neputincioase pe pătură.

- De astăzi într-un an? Trebuie să fie o greşeală. Repede, repede, fugi înapoi să-ţi dea medicamentele pe care le pot lua acum, chiar acum, imediat! Nu pot să aştept până peste un an, căci s-ar putea să mor chiar astăzi!

Rao primi din nou o sticlă de la misionar, dar îngrozit citi pe ea: „A se lua pentru prima dată o lingură de astăzi într-o lună!“

- Repede, repede, strigă el, spune misionarului că se înşală. Vreau să mă ajute imediat! Cine ştie, dacă voi mai trăi de astăzi într-o lună!

- Acum este bine? întrebă solul, care aduse o nouă sticlă pe care era scris: „A se lua mâine!“

- Nu, strigă hindusul deznădăjduit, nu! Ce îmi ajută un medicament, pe care îl pot lua abia mâine? Acum sunt bolnav, acum e vorba de viaţă şi de moarte. Du-te şi roagă-l pe misionar să vină el însuşi la mine. Trebuie să vorbesc cu el.

Solul a transmis rugămintea şi misionarul l-a urmat. El a luat o sticlă nouă şi i-a dat lui Rao medicamentul necesar pentru scăderea febrei acestuia.

- Prietene, spuse misionarul, tu nu ai putut aştepta, când ai simţit că este vorba de viaţa ta. Poţi, ai voie să aştepţi, când este vorba de mântuirea sufletului tău, când trebuie hotărât cu privire la viaţa veşnică sau la moartea veşnică?

Imediat, fără să se mai gândească mult, Rao L-a primit pe Isus Hristos ca Mântuitor al său personal. După ce s-a însănătoşit trupeşte şi sufleteşte, a spus şi altora întâmplarea sa.

Dacă ne-am aşeza în locul lui Rao, probabil am proceda la fel. Să ne oprim o clipă scurtă, dar necesară pentru a sta în prezenţa lui Dumnezeu şi a Cuvântului Său, unde putem asculta un cuvânt de avertizare şi de mântuire! Ce este viaţa noastră? „Nu sunteţi decât un abur, care se arată puţintel, şi apoi piere“, este răspunsul lui Dumnezeu în Scriptură. Ce va fi de astăzi într-un an? Ce va fi de astăzi într-o lună? Ce va fi peste o zi? Nu ştim. Dar ceea ce este sigur este faptul că duşmanul cel groaznic, moartea, pândeşte la uşa omului. Iată de ce trebuie să ne punem viaţa în ordine în faţa lui Dumnezeu!

Dumnezeu vrea să luăm decizia cea bună. Să nu pierdem timpul ca şi Rao cugetând şi amânând întoarcerea la Dumnezeu! În final, Rao a ales partea cea bună. Ce vom face noi? Dacă nu dăm niciun răspuns, atunci şi aceasta este o alegere. Dacă nu urmăm sfa-tul lui Dumnezeu şi trăim mai departe în necredinţă, vinovăţia este a noastră. Poporul, care Îl înconjura pe Isus, a pus următoarea întrebare: „«Ce să facem, ca să săvârşim lu-crările lui Dumnezeu?» Isus le-a răspuns: «Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeţi în Acela pe care L-a trimis El.»“ Iată calea dorită de Dumnezeu pentru tine, cititorule!